

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim odrzucono w niej zgłoszenie znaku towarowego dla takich towarów jak „odzież, obuwie, nakrycia głowy”, a także orzeczenie o rejestracji zgłoszonego znaku towarowego dla tych towarów;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd;
- Aby stwierdzić istnienie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd, Izba Odwoławcza oparła się zasadniczo na podnoszonym podobieństwie intelektualnym, podczas gdy to podobieństwo intelektualne nie narzuca się natychmiast konsumentowi;
- Izba Odwoławcza nie uwzględniła znaczenia elementu słownego AEROBATIX, który w powiązaniu z elementem graficznym wystarcza, aby usunąć wszelkie prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 5 października 2016 r. – Deutsche Lufthansa/Komisja

(Sprawa T-712/16)

(2016/C 462/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Deutsche Lufthansa AG (Kolonja, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. Völcker)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności w części lub całości decyzji Komisji C(2016) 4964 final z dnia 25 lipca 2016 r. w sprawie nr M.3770 – Lufthansa/Swiss – decyzja Komisji w sprawie wniosku Lufthansy o częściowe zwolnienie z obowiązków dotyczących tras Zurych–Sztokholm i Zurych–Warszawa;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy stwierdzenia nieważności decyzji ze względu na to, że zawiera oczywisty błąd w ocenie i w rezultacie narusza zasady proporcjonalności i ochrony uzasadnionych oczekiwań poprzez odmowę rewizji lub uchylecia niektórych obowiązków nałożonych decyzją Komisji z dnia 4 lipca 2005 r. w sprawie nr COMP/M.3770 – Lufthansa/Swiss.
  2. Zarzut drugi dotyczy stwierdzenia nieważności decyzji ze względu na naruszenie przez Komisję zasady dobrej administracji poprzez brak ostrożnej i bezstronnej oceny wszystkich okoliczności sprawy.
  3. Zarzut trzeci dotyczy stwierdzenia nieważności decyzji ze względu na to, że Komisja nadużyła swoich uprawnień, obchodząc postępowanie administracyjne przewidziane w rozporządzeniu nr 1/2003.
-